Śhrī Sūktam

[RV Khila (pariśhiṣhṭa bhāga) – *version 1*]

ॐ हिरण्यवर्णां हरिणीं सुवर्ण रजतस्रजाम् ।
चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म , आ वह ॥१॥

ॐ hiraṇ’yavar’ṇāṁ’ hariṇīṁ’ suvar’ṇa rajatas’rajām ।
chan’drāṁ’ hiraṇ’mayīṁ’ lak’ṣhmīñ’
jātavēdō ma , ā vaha ॥ 1 ॥

तां म , आ वह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानहम् ॥२॥

tām’ ma , ā vaha jātavēdō lak’ṣhmīmanapagāminīīm ।
yas’yāṁ’ hiraṇ’yaṁ’ vin’dēyaṅ’
gāmaśh’vam’ puruṣhānaham ॥ 2 ॥

अश्वपूर्वां रथमध्यां हस्तिनाद प्रबोधिनीम् ।
श्रियं देवीमुप ह्वये श्रीर्मा देवी जुषताम् ॥३॥

aśh’vapūr’vāṁ’ rathamadh’yāṁ’
has’tinādap’ prabōdhinīm ।
śhriyan’ dēvīmupah’ hvayēśh’
śhrīr’mā dēvī juṣhatām ॥ 3 ॥

कां सोस्मितां हिरण्यप्राकारामार्द्रां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पयन्तीम् ।
पद्मेस्थितां पद्मवर्णां तामिहोप ह्वये श्रियम् ॥४॥

kāṁ’ sōos’mitāṁ’ hiraṇ’yap’rākārāmār’drāñ’
jvalan’tīn’ tṛp’tān’ tar’payan’tīm ।
pad’mēs’thitāṁ’ pad’mavar’ṇān’
tāmihōpah’ hvayēśh’ śhriyam ॥ 4 ॥

www.Sai-Veda.net

चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं लोके देवजुष्टामुदाराम् ।
तां पद्मिनीमीं शरणमहं प्र पद्ये , अलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां वृणे ॥५॥

chan'drām' prabhāsāñ' yaśhasāj'
jvalan'tīṁ' śhriyaṁ' lōkē dēvajuṣh'ṭāmudārām ।
tām' pad'minīmīṁ' śharaṇamaham' pra pad'yē ,
alak'ṣhmīr'mē naśh'yatān' tvāṁ' vṛṇē ॥ 5 ॥

आदित्यवर्णे तपसोऽधि जातो वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः ।
तस्य फलानि तपसा नुदन्तु मा यान्तरायाश्च बाह्या , अलक्ष्मीः ॥६॥

ādit'yavar'ṇē tapasō (a)dhi jātō
vanas'patis'tava vṛk'ṣhō (a)tha bil'vaḥa ।
tas'ya phalāni tapasā nudan'tu mā
yān'tarāyāśh'cha bāh'yā , alak'ṣhmī-ḥi ॥ 6 ॥

उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह ।
प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥७॥

upaitu mān' dēvasakha[hk]' kīr'tiśh'cha maṇinā saha ।
prādur'bhūtō (a)s'mi rāṣh'ṭrē (a)s'min'
kīr'timṛd'dhin' dadātu mē ॥ 7 ॥

क्षुत्पिपासामलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नाशयाम्यहम् ।
अभूतिमसमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात् ॥८॥

kṣhut'pipāsāmalāñ'
jyēṣh'ṭhāmalak'ṣhmīn' nāśhayām'yaham ।
abhūtimasamṛd'dhiñ'
cha sar'vān' nir'ṇuda mē gṛhā-te ॥ 8 ॥

गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।
ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोप ह्वये श्रियम् ॥९॥

gan’dhad’vārān’ durādhar’ṣhān’
nit’yapuṣh’ṭāṅ’ karīṣhiṇīīm ।
īśh’varīīṁ’ sar’vabhūtānān’
tāmihōpah’ hvayēśh’ śhriyam ॥ 9 ॥

मनसः काममाकूतिं वाचः सत्यमशीमहि ।
पशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां यशः ॥१०॥

manasa[hk]’ kāmamākūtiṁ’ vāchas’ sat’yamaśhīmahi ।
paśhūnāṁ’ rūpaman’nas’ya mayiśh’
śhrīśh’ śhrayatāñ’ yaśhaḥa ॥ 10 ॥

कर्दमेन प्रजा भूता मयि सम्भव कर्दम ।
श्रियं वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनीम् ॥११॥

kar’damēnap’ prajā bhūtāā mayisam’bhava kar’dama ।
śhriyaṁ’ vāsaya mē kulē
māātaram’ pad’mamālinīm ॥ 11 ॥

आपः सृजन्तु स्निग्धानि चिक्लीत वस मे गृहे ।
नि च देवीं मातरं श्रियं वासय मे कुले ॥१२॥

āpas’ sṛjan’tus’ snig’dhāni chik’līta vasa mē gṛhē ।
ni cha dēvīm’ mātaraṁ’ śhriyaṁ’
vāsaya mē kulē ॥ 12 ॥

www.SaiVeda.net

आर्द्रां यःकरिणीं यष्टिं पिङ्गलां पद्ममालिनीम् ।
चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म , आ वह ॥१३॥

ār’drāñ’ ya[hk]’kariṇīñ’

yaṣh’ṭim’ piṅ’galām’ pad’mamālinīm ।

chan’drāṁ’ hiraṇ’mayīṁ’

lak’ṣhmīñ’ jātavēdō ma , ā vaha ॥ 13 ॥

आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिं सुवर्णां हेममालिनीम् ।
सूर्यां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म , आ वह ॥१४॥

ār’drām’ puṣh’kariṇīm’

puṣh’ṭiṁ’ suvar’ṇāṁ’ hēmamālinīm ।

sūr’yāṁ’ hiraṇ’mayīṁ’

lak’ṣhmīñ’ jātavēdō ma , ā vaha ॥ 14 ॥

तां म , आ वह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वान् विन्देयं पुरुषानहम् ॥१५॥

tām’ ma , ā vaha jātavēdō lak’ṣhmīmanapagāminīm ।

yas’yāṁ’ hiraṇ’yam’ prabhūtaṅ’ gāvō dās’yō

(a)śh’vāān’ vin’dēyam’ puruṣhānaham ॥ 15 ॥

महादेव्यै च विद्महे विष्णुपत्न्यै च धीमहि । तन्नो लक्ष्मी प्रचोदयात् ॥

mahādēēv’yai cha vid’mahē

viṣh’ṇupat’nyai cha dhīmahi ।

tan’nō lak’ṣhmīp’ prachōdayāāte ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n’tiśh’ śhā-n’tiśh’ śhā-n’tiḥi ॥

www.Sai Veda.net

[RV Khila (pariśhiṣhṭa bhāga) – *version* 2]

ॐ हिर॑ण्यवर्णां॒ हरि॑णीं सुवर्ण॑ रज॒तस्र॑जाम् ।
चन्द्रां हि॒रण्म॑यीं ल॒क्ष्मीं जात॑वेदो म॒ , आ व॑ह ॥१॥

ॐ hiraṇ’yavar’ṇāṁ’ hariṇīṁ’ suvar’ṇa rajatas’rajām |
chan’drāṁ’ hiraṇ’mayīṁ’ lak’ṣhmīñ’
jātavēdō ma , ā vaha || 1 ||

तां म॒ , आ व॑ह॒ जात॑वेदो ल॒क्ष्मीमन॑पगा॒मिनी॓म् ।
यस्यां॒ हिर॑ण्यं वि॒न्दे॒यं गाम॑श्वं॒ पुरु॑षान॒हम् ॥२॥

tām’ ma , ā vaha jātavēdō lak’ṣhmīmanapagāminīīm |
yas’yāṁ’ hiraṇ’yaṁ’ vin’dēyaṅ’
gāmaśh’vaṁ’ puruṣhānaham || 2 ||

अ॒श्व॒पू॒र्वां र॑थम॒ध्यां ह॒स्तिना॓द प्र॒बोधि॑नीम् ।
श्रियं॑ दे॒वीमुप॑ ह्वये॒ श्रीर्मा॓ दे॒वीर्जु॑षताम् ॥३॥

aśh’vapūr’vāṁ’ rathamadh’yāṁ’
has’tināādap’ prabōdhinīm |
śhriyan’ dēvīmupah’ hvayēśh’
śhrīr’māā dēvīr’juṣhatām || 3 ||

कां सो॒स्मि॒तां हिर॑ण्यप्रा॒कारा॑मा॒र्द्रां ज्वल॑न्तीं तृ॒प्तां त॒र्पय॑न्तीम् ।
प॒द्मे॒स्थि॒तां प॒द्मव॑र्णां॒ तामि॒होप॑ ह्वये॒ श्रियम् ॥४॥

kāṁ’ sōōs’mitāṁ’ hiraṇ’yap’rākārāmār’drāñ’
jvalan’tīn’ tṛp’tān’ tar’payan’tīm |
pad’mēs’thitām’ pad’mavar’ṇān’
tāmihōpah’ hvayēśh’ śhriyam || 4 ||

www.SaiVeda.net

चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं लोके देवजुष्टामुदाराम् ।
तां पद्मिनीमीं शरणमहं प्र पद्येऽलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां वृणे ॥५॥

chan'drām' prabhāsāñ' yaśhasāj' jvalan'tīṁ'
śhriyaṁ' lōkē dēvajuṣh'ṭāmudārām ।
tām' pad'minīmīṁ' śharaṇamaham' pra pad'yē
(a)lak'ṣhmīr'mē naśh'yatān' tvāṁ' vṛṇē ॥ 5 ॥

आदित्यवर्णे तपसोऽधि जातो वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः ।
तस्य फलानि तपसा नुदन्तु मा यान्तरायाश्च बाह्या , अलक्ष्मीः ॥६॥

ādit'yavar'ṇē tapasō (a)dhi jātō
vanas'patis'tava vṛk'ṣhō (a)tha bil'vaḥa ।
tas'ya phalāni tapasā nudan'tu mā
yān'tarāyāśh'cha bāh'yā , alak'ṣhmī-ḥi ॥ 6 ॥

उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह ।
प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥७॥

upaitu mān' dēvasakha[hk]' kīr'tiśh'cha maṇinā saha ।
prādur'bhūtō (a)s'mi rāṣh'ṭrē (a)s'min'
kīr'timṛd'dhin' dadātu mē ॥ 7 ॥

क्षुत्पिपासामलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नाशयाम्यहम् ।
अभूतिमसमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात् ॥८॥

kṣhut'pipāsāmalāñ' jyēṣh'ṭhāmalak'ṣhmīn'
nāśhayām'yaham ।
abhūtimasamṛd'dhiñ' cha sar'vān'
nir'ṇuda mē gṛhāte ॥ 8 ॥

गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।
ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोप ह्वये श्रियम् ॥९॥

gan'dhad'vārān' durādhar'ṣhān'
nit'yapuṣh'ṭāṅ' karīṣhiṇīīm ।
īśh'varīgm' sar'vabhūtānān'
tāmihōpah' hvayēśh' śhriyam ॥ 9 ॥

मनसः काममाकूतिं वाचः सत्यमशीमहि ।
पशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां यशः ॥१०॥

manasa[hk]' kāmamākūtiṁ'
vāchas' sat'yamaśhīmahi ।
paśhūnāṁ' rūpaman'nas'ya mayiśh'
śhrīśh' śhrayatāñ' yaśhaḥa ॥ 10 ॥

कर्दमेन प्रजा भूता मयि सम्भव कर्दम ।
श्रियं वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनीम् ॥११॥

kar'damēnap' prajā bhūtāā mayi sam'bhava kar'dama ।
śhriyaṁ' vāsaya mē kulē
mātaram' pad'mamālinīm ॥ 11 ॥

आपः सृजन्तु स्निग्धानि चिक्लीत वस मे गृहे ।
नि च देवीं मातरं श्रियं वासय मे कुले ॥१२॥

āpas' sṛjan'tus' snig'dhāni chik'līta vasa mē gṛhē ।
ni cha dēvīm' mātaraṁ' śhriyaṁ' vāsaya mē kulē ॥ 12 ॥

www.SaiVeda.net

आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिं पिङ्गलां पद्ममालिनीम् ।
चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म , आ वह ॥ १३ ॥

ār'drām' puṣh'kariṇīm'
puṣh'ṭim' piṅ'galām' pad'mamālinīm ।
chan'drāṁ' hiraṇ'mayīṁ' lak'ṣhmīñ'
jātavēdō ma , ā vaha ॥ 13 ॥

आर्द्रां यःकरिणीं यष्टिं सुवर्णां हेममालिनीम् ।
सूर्यां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म , आ वह ॥ १४ ॥

ār'drāñ' ya[hk]'kariṇīñ' yaṣh'ṭiṁ'
suvar'ṇāṁ' hēmamālinīm ।
sūr'yāṁ' hiraṇ'mayīṁ' lak'ṣhmīñ'
jātavēdō ma , ā vaha ॥ 14 ॥

तां म , आ वह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वान् विन्देयं पुरुषानहम् ॥ १५ ॥

tām' ma , ā vaha jātavēdō lak'ṣhmīmanapagāminīm ।
yas'yāṁ' hiraṇ'yam' prabhūtaṅ' gāvō dās'yō
(a)śh'vān' vin'dēyam' puruṣhānaham ॥ 15 ॥

यः शुचिः प्रयतो भूत्वा जुहुयादाज्य मन्वहम् ।
श्रियः पञ्चदशर्चं च श्रीकामः सततं जपेत् ॥ १६ ॥

yaśh' śhuchi[fp]' prayatō bhūt'vā
juhuyādāj'ya man'vaham ।
śhriya[fp]' pañ'chadaśhar'chañ'
chaśh' śhrīkāmas' satatañ' japē-te ॥ 16 ॥

www.sai veda.net

पद्मानने पद्म , ऊरू पद्माक्षी पद्मसम्भवे ।
त्वं मां भजस्व पद्माक्षी येन सौख्यं लभाम्यहम् ॥

pad’mānanē pad’ma ,
ūrū pad’māk’ṣhī pad’masam’bhavē |
tvam’ māām’ bhajas’va pad’māk’ṣhī
yēna saukh’yaṁ’ labhām’yaham ||

अश्वदायी गोदायी धनदायी महाधने ।
धनं मे जुषतां देवि सर्वकामांश्च देहि मे ॥

aśh’vadāyī gōdāyī dhanadāyī mahādhanē |
dhanam’ mē juṣhatān’
dēvi sar’vakāmāṁśh’cha dēhi mē ||

पुत्रपौत्र धनं धान्यं हस्त्यश्वादिगवे रथम् ।
प्रजानां भवसि माता , आयुष्मन्तं करोतु माम् ॥

put’rapaut’ra dhanan’ dhān’yaṁ’
has’tyaśh’vādigavē ratham |
prajānām’ bhavasi mātā ,
āyuṣh’man’taṅ’ karōtu mām ||

धनमग्निर्धनं वायुर्धनं सूर्यो धनं वसुः ।
धनमिन्द्रो बृहस्पतिर्वरुणं धनमश्नु ते ॥

dhanamag’nir’dhanaṁ’ vāyur’dhanaṁ’
sūr’yō dhanaṁ’ vasuḥu |
dhanamin’drō bṛhas’patir’varuṇan’ dhanamaśh’nu tē ||

www.SaiVeda.net

वैनतेय सोमं पिब सोमं पिबतु वृत्रहा ।
सोमं धनस्य सोमिनो मह्यं ददातु सोमिनः ॥

vainatēya sōmam' piba sōmam' pibatu vṛt'rahā ।
sōman' dhanas'ya sōminō
mah'yan' dadātu sōminaḥa ॥

न क्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाशुभा मतिः ।
भवन्ति कृतपुण्यानां भक्तानां श्रीसूक्तं जपेत्सदा ॥

nak' krōdhō na cha māt'sar'yan'
na lōbhō nāśhubhā matiḥi ।
bhavan'ti kṛtapuṇ'yānām'
bhak'tānāṁ' śhrīsūk'tañ' japēt'sadā ॥

वर्षन्तु ते विभावरि दिवो , अभ्रस्य विद्युतः ।
रोहन्तु सर्वबीजान्यव ब्रम्ह द्विषो जहि ॥

var'ṣhan'n'tu tē vibhāvari divō ,
abh'ras'ya vid'yutaḥa ।
rōhan'n'tu sar'vabījān'yavab' bram'had' dviṣhō jahi ॥

पद्मप्रिये पद्मिनि पद्महस्ते पद्मालये पद्मदलायताक्षि ।
विश्वप्रिये विष्णु मनोऽनुकूले त्वत्पादपद्मं मयि सन्निधस्त्व ॥

pad'map'riyē pad'mini pad'mahas'tē
pad'mālayē pad'madalāyatāk'ṣhi ।
viśh'vap'riyē viṣh'ṇu manō (a)nukūlēt'
tvat'pādapad'mam' mayi san'nidhas'tva ॥

या सा पद्मासनस्था विपुलकटितटी पद्मपत्रायताक्षी ।
गम्भीरा वर्तनाभिः स्तनभर नमिता शुभ्र वस्त्रोत्तरीया ।

yā sā pad'māsanas'thā vipulakaṭitaṭī
pad'mapat'rāyatāk'ṣhī |
gam'bhīrā var'tanābhis' stanabhara namitā
śhubh'ra vas'trōt'tarīyā |

लक्ष्मीर्दिव्यैर्गजेन्द्रैर्मणिगण खचितैस्स्नापिता हेमकुम्भैः ।
नित्यं सा पद्महस्ता मम वसतु गृहे सर्वमाङ्गल्ययुक्ता ॥

lak'ṣhmīr'div'yair'gajēn'drair'maṇigaṇa
khachitais'snāpitā hēmakum'bhai-ḥi |
nit'yaṁ' sā pad'mahas'tā mama vasatu gṛhē
sar'vamāṅ'gal'yayuk'tā ||

लक्ष्मीं क्षीरसमुद्र राजतनयां श्रीरंगधामेश्वरीम् ।
दासीभूतसमस्त देव वनितां लोकैक दीपांकुराम् ।

lak'ṣhmīṅ' kṣhīrasamud'ra rājatanayāṁ'
śhrīraṅ'gadhāmēśh'varīm |
dāsībhūtasamas'ta dēva vanitāṁ'
lōkaika dīpāṅ'kurām |

श्रीमन्मन्दकटाक्षलब्ध विभव ब्रम्हेन्द्रगङ्गाधराम् ।
त्वां त्रैलोक्य कुटुम्बिनीं सरसिजां वन्दे मुकुन्दप्रियाम् ॥

śhrīman'man'dakaṭāk'ṣhalab'dha vibhavab'
bram'hēn'dragaṅ'gādharām |
tvāṅ' trailōk'ya kuṭum'binīṁ' sarasijāṁ'
van'dē mukun'dap'riyām ||

www.SaiVeda.net

सिद्धलक्ष्मीर्मोक्षलक्ष्मीर् जयलक्ष्मीस्सरस्वती ।
श्रीलक्ष्मीर्वरलक्ष्मीश्च प्रसन्ना मम सर्वदा ॥

sid’dhalak’ṣhmīr’mōk’ṣhalak’ṣhmīr’
jayalak’ṣhmīs’saras’vatī ||
śhrīlak’ṣhmīr’varalak’ṣhmīśh’chap’
prasan’nā mama sar’vadā ||

वरांकुशौ पाशमभीतिमुद्रां करैर्वहन्तीं कमलासनस्थाम् ।
बालार्क कोटि प्रतिभां त्रिणेत्रां भजेहमाद्यां जगदीश्वरीं त्वाम् ॥

varāṅ’kuśhau pāśhamabhītimud’rāṅ’
karair’vahan’tīṅ’ kamalāsanas’thām |
bālār’ka kōṭip’ pratibhān’ triṇēt’rām’
bhajēhamād’yāñ’ jagadīśh’varīn’ tvām ||

सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थ साधिके ।
शरण्ये त्र्यम्बके देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥

sar’vamaṅ’galamāṅ’gal’yē śhivē sar’vār’tha sādhikē |
śharaṇ’yēt’ tryam’bakē dēvi nārāyaṇi namō (a)s’tu tē ||

महालक्ष्मी च विद्महे विष्णुपत्नी च धीमहि । तन्नो लक्ष्मीः प्रचोदयात् ॥

mahālak’ṣhmī cha vid’mahē
viṣh’ṇupat’nī cha dhīmahi |
tan’nō lak’ṣhmī[fp]’ prachōdayāāte ||

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n’tiśh’ śhā-n’tiśh’ śhā-n’tiḥi ||